

Bijbels perspectief

Woord van de week

Handelingen 1:8

...maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.

Wanneer Jezus is ingegaan op de vraag omtrent het herstel van het koningschap voor Israël, koppelt Hij onmiddellijk terug naar zijn spreken over de Heilige Geest. Zijn koninkrijk breekt immers niet baan door kracht en geweld, maar door zijn Geest zoals de profeet al voorgezegt had (Zach. 4:6). Niet het 'doen' (zoals de Koninkrijk Nu Beweging beweert) staat centraal, maar het ontvangen! De belofte van vers 4 wordt in dit vers onderstreept. Niet de kracht van actie vanuit en door de mens, maar enkel en alleen de kracht van God, manifest door de mens, blijkt belangrijk en dat door middel van het getuigenis - gij zult mijn getuigen zijn.

Dit getuige zijn, het getuigen, houdt wel iets heel anders in dan wij er onderhand van hebben gemaakt. Het heeft namelijk helemaal niets te maken met een verhalen van onze geestelijke ervaring(en). Een dergelijk getuigen geeft wel plaats aan de drie-enig God, maar te centraal staat degene die getuigt. Wie het boek Handelingen vanaf de Pinksterdag volgt, zal ontdekken dat het getuigen zo allerminst bedoeld is. Daar is het onderwerp heel nadrukkelijk de Koning, de Christus. Centraal staat telkens opnieuw het aantonen dat Jezus de Christus is.

Zou het te ver gaan om te stellen dat het bewijs van het vervuld zijn met de Heilige Geest juist allereerst hier blijkt? Wordt niet te veel en te vaak, en dat al heel lang in de geschiedenis van de gemeente, te eenzijdig gewezen op de gaven van de Geest? En wordt niet met name het spreken in tongen - andere talen - daarbij als het ultieme bewijs van het vervuld zijn gepropageerd? Een gedachte die bewezen heeft maar al te gemakkelijk tot extremen en excessen te leiden. O zeker spelen de gaven van de Geest een cruciale rol, nog altijd - alle beweringen van lieve gelovige broeders en zusters ten spijt dat de in vers 4 genoemde belofte van de Geest en al helemaal de gaven niet meer voor nu zouden zijn. Hoe beroven zij zichzelf van wat de verheerlijkte Christus als noodzakelijk voor het beërven van het Koninkrijk verkondigd heeft. De Geest is het onderpand van de erfenis, zoals in het Woord van de week wel eerder is opgemerkt!

Een erfenis ontvang je bij een verscheiden (overlijden). Dit onderpand - let wel onderpand duidt er op dat er nog vele malen meer te verwachten is - dit onderpand kon de Christus zonder meer toezeggen omdat er gestorven is! Hoe waarachtig Gods Woord en dus ook deze belofte is, is bevestigd in en door de opstanding. Het is zaaks deze belofte niet af te wijzen, maar ook zaaks om er op Bijbelse wijze mee om te gaan. Het kenmerkende van Gods Geest is dat Hij allereerst de Zoon zal verheerlijken! Hoe zou dat bij de volgelingen uit onze tekst, die nu Jezus woorden horen, straks blijken! Hoe is het bij ons? Is deze belofte ons deel? Zo ja, dan zal je leven getuigen. Net als bij de volgelingen van Jezus, concentrische cirkels trekkend: het begint in de directe omgeving en strekt zich dan verder uit. Gaat het daarbij om woorden? Ja ook, maar allereerst om leven! Een levend getuigenis, ben ik dat? Een getuige van de Koning?

Gebed

Laat mij een levend getuige van U mogen zijn Drie-enig God. Doe mij daarbij beseffen hoe belangrijk het meegekruisigd zijn is! Pas dan kan de kracht van Uw Geest in en door mij manifest worden, het leven, Uw leven Zoon van God! Maak mij levend naar Uw Woord en doe mij zo U en U alleen verkondigen als de Christus van God. Doe mij getuige zijn van De Koning, om Jezus wil. Amen.